

**VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA SOCIÁLNĚ
PRÁVNÍ
PRAHA 10, JASMÍNOVÁ 3166/37a**

**Lidé trpící bludy
a syndromem únosu do UFO**
Absolventská práce

Autor: Adam Varga

Vedoucí práce: Mgr. et Mgr. Nora Titman Staňková

Vzdělávací program: 75-32-N/01 Sociální práce

Studijní skupina: 3. A

Rok: 2016

Prohlášení:

Prohlašuji, že předloženou absolventskou práci jsem zpracoval samostatně a výhradně s použitím uvedené literatury a dalších pramenů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním mé absolventské práce ke studijním účelům.

V Praze dne ..... vlastnoruční podpis

Poděkování:

Za odborné vedení práce a výpomoc při psaní děkuji paní Mgr. et Mgr. Noře Titman Staňkové, vedoucí mé absolventské práce. Především za její obrovskou trpělivost a cenné rady. Dále děkuji panu Karlu Rašínovi za poskytnutí rozhovoru a následnou spolupráci při psaní práce a paní Bc. Ireně Barešové za obstarání dokumentace o pacientovi a sjednání pohovoru s paní psycholožkou.

V Praze dne ..... vlastnoruční podpis

Anotace:

Tato absolventská práce se zabývá fenoménem "syndromu únosu do UFO" a okrajově představuje i problematiku UFO. Teoretická část popisuje takzvané čtyři druhy blízkého setkání jakožto stupně syndromu únosu do UFO. Dále představuje teorie a hypotézy, které se snaží o vysvětlení syndromu únosů do UFO, včetně konkrétních kasuistických případů. Cílem absolventské práce je upozornit na tuto problematiku širší společnost a také upozornit na nedostatek sociální pomoci obětem únosů. Praktická část obsahuje data, získaná pomocí kvantitativního výzkumu formou internetového dotazníku a dále data, získaná pomocí kvalitativního výzkumu formou rozhovoru s bývalým členem organizace projektu Záře. Výstupem práce by měl být podnět pro vznik nové organizace, poskytující sociální pomoc a podporu zaměřenou na oběti únosů do UFO.

Annotation:

This graduation thesis deals with the phenomenon of „UFO abduction syndrome“ and presents the issue of UFOs marginally. The theoretical part describes so-called four kinds of close encounter (meeting), as the degree of abduction syndrome. It also presents theories and hypotheses that seek an explanation of this issue, including specific casuistries. The aim of the thesis is to draw attention of the broader society to this problematic and also point out the lack of social assistance for victims of this form of kidnapping. The practical part contains data obtained through a quantitative research in the form of the online questionnaire and data obtained from the qualitative research in the form of interview with the exmember of Záře. The outcome of this thesis could be used as a stimulus for the foundation of a new organization providing social assistance and support for victims of abduction.

Obsah

Úvod 9

1 Mimoszemšťané – UFO 10

1.1 Podoba bytostí z Vesmíru 10

1.1.1 Rasa šedých 11

1.1.2 Reptiliáni 11

1.1.3 Humanoidní Plejádťané 12

1.1.4 Božšťí Anunnaki 12

1.1.5 Další rasy 12

2 Čtyři druhy setkání s UFO 13

2.1 První druh 13

2.2 Druhý druh 13

2.3 Třetí druh 14

2.4 Čtvrtý druh 14

3 Agrosymboly a geoglyfy 15

4 Syndrom únosu do UFO – 4. druh blízkého setkání 16

4.1 Možná vysvětlení 19

4.1.1 Vzpomínky na narození 19

4.1.2 Zneužívání v dětství 20

4.1.3 Spánková paralýza 20

4.1.4 Skutečnost 20

4.1.5 Fyzikální jevy 21

5 Konkrétní případy blízkých setkání 23

5.1 Výlet do kosmu 23

5.2 Noční návštěva 24

5.3 Trutnovsko, 1995, noc 24

6	Pomoc a možnosti sociální práce s lidmi trpícími syndromem únosu do UFO	25
7	Bludy a halucinace z psychiatrického hlediska - Schizofrenie	28
7.1	Symptomy	28
7.2	Paranoidní schizofrenie	29
8	Cíl práce	30
9	Metodologie	31
9.1	Zvolené metody	31
9.2	Popis výzkumného vzorku	31
10	Zpracování dat	33
11	Výsledky výzkumu	34
12	Rozhovory	43
12.1	Rozhovor s panem Karlem Rašínem	43
12.1.1	Otázka 1.	43
12.1.2	Otázka 2.	44
12.1.3	Otázka 3.	44
12.1.4	Otázka 4.	45
12.1.5	Otázka 5.	46
12.1.6	Otázka 6.	47
12.1.7	Otázka 7.	49
12.2	Rozhovor s paní psychologkou	50
12.2.1	Chorobopis pacienta	50
13	Diskuze	52
	Závěr	54
	Seznam použité literatury a dalších informačních zdrojů	55
	Seznam použitých zkratk, obrázků, grafů, tabulek	57
13.1	Zkratky	57

13.2 Grafy 58

13.3 Přílohy 59

Přílohy 60

13.4 Příloha č. 1 60

13.5 Příloha č. 2 61

Úvod

Únos do UFO, téma mé práce, kontroverzní, neobvyklé a mnohdy pro některé na hranici chápání. Obvykle bývá považováno za výmysl lidí nebo klasifikováno jako projev duševních onemocnění. Jen málokdo se však pozastaví nad otázkami, které doprovází toto téma. Ti, co se stanou oběťmi únosů, se setkají s posměchem a ignorací. Ti, co se únosy zabývají, se setkávají s posměchem a ignorací svých názorů, teorií i hypotéz. Důvodem je nedostatek důkazů - faktických důkazů. Jsou však potřeba? Není sociální realita a prožívání jedinců, kteří byli uneseni do UFO, dostatečným důkazem? Alarmující počet unesených a lékařská vyjádření, která vyvracejí možnosti duševních poruch či jiných příčin, nás vrací opět k otázce: "jaké další důkazy jsou potřeba?"

Problematika UFO a syndrom únosů doprovází lidstvo od počátku. Přestože v České republice se může jednat prozatím o málo zdokumentovaný fenomén, neznamená to, že nestojí za pozornost. Některá fakta, týkající se syndromu únosu do UFO, lze vysvětlit a pochopit až v současnosti v souvislosti s vyspělou technologií přístupnou v dnešní době. Je to téma naší minulosti, přítomnosti a rozhodně budoucnosti.

Teoretická část popisuje takzvané čtyři druhy blízkého setkání, jakožto stupně syndromu únosu do UFO. Dále představuje teorie a hypotézy, které se snaží o vysvětlení syndromu únosů do UFO, včetně konkrétních kasuistických případů. A základní symptomy paranoidní schizofrenie.

Praktická část obsahuje rozhovor s bývalým členem projektu Záře. Pomocí kvantitativního výzkumu formou dotazníku se práce snaží poukázat na to, že širší společnost se o fenomén únosu do UFO nezajímá a proto není ani žádná následná sociální pomoc obětem těchto únosů. Vzhledem k počtu zdokumentovaných případů je projekt Záře kapacitně nedostačující. Kdy přijde ten spouštěč k akceptování problému a přijetí reality únosů? Co se musí odehrát v této málo zmapované oblasti, aby únosy do UFO byly společensky přijaté?

Práce se také zabývá otázkou sociální pomoci obětem. V případě, že se nejedná o duševní poruchu, proč oběti únosů končí v psychiatrických léčebnách pod vlivem uklidňujících či tišících léků? Existuje v České republice nějaká forma sociální pomoci? A jak pohlíží společnost na oběti únosů? Jsou pro společnost nebezpeční? Kam by se sami respondenti vydali pro radu a pomoc?

1 Mimozemšťané – UFO

Unidentified flying object, neboli neidentifikovaný létající objekt. Cokoliv, co nepatří mezi vojenské a vesmírné letouny, má právě označení UFO. Mart'ané, šediváci, ufouni, mimozemšťané a spousta dalších výrazů pro pojmenování údajné posádky létajících talířů. První zmínky o UFO a mimozemšťanech můžeme nalézt v, nám všem velice dobře známé knize, Bibli. Svatá kniha ukrývá překvapivě mnoho diskutabilních výjevů. Například židovský prorok a kněz Ezechiel ve své knize uvádí: „Viděl jsem, jak se přihnál bouřlivý vítr od severu, veliké mračno a šlehající oheň; okolo něho byla zář a uprostřed ohně jakýsi třpyt oslnivého vzácného kovu. Uprostřed něho bylo cosi podobné čtyřem bytostem, které se vzhledem podobaly člověku. Každá z nich měla čtyři tváře a každá čtyři křídla.“¹ Co Ezechiel mohl spatřit, a můžeme se domnívat, že takovýto popis se blíží charakteristice kosmické lodi a její posádce - mimozemšťanům?

Záhadologové a ufologové objevili takovýchto poznatků z Bible a dalších svatých knih různých náboženství plno. Jeden z českých badatelů, který se zabývá právě zkoumáním Bible, je Jan A. Novák (*1951).

Dalším celosvětově známým záhadologem je švýcarský spisovatel Erich von Däniken. Jeho knihy, objevy a výroky jsou známé po celé Zeměkouli. Erich se po většinu svého bádání věnuje rozboru náboženských knih – těch nejzásadnějších a nejznámějších. Snaží se kriticky pohlížet na známé legendy a náboženské texty. Paradoxem je, že on sám je silně věřící. „Jsem – a v každé knize to opakuji – věřící, bohabojný člověk. Také se modlím. Denně. Můj ubohý mozek není schopen Boha definovat – o to už se pokoušeli mnozí chytřejší, přesto je Bůh pro mě něco mimořádného a jedinečného. Ale to, co nazýváme Bohem, musí být bez chyb, nezávislé na čase, všudypřítomné a všemocné.“²

1.1 Podoba bytostí z Vesmíru

Mimozemšťané jsou pro lidi a společnost velkým otazníkem. Nejsme si jisti, jestli opravdu existují a už vůbec nevíme, jak vypadají. Přesto naše bujná fantazie pracuje na plné obrátky a vytváří v našich hlavách podoby mimozemských bytostí.

1 - Vondrušková a kol., 2015, str. 7

2 - Däniken, 2001, str. 11

Následující podkapitoly, podle článku Jitky Krulcové a z ENIGMA knihovnička podle Michaely Vondruškové, představí 9 nejčastějších druhů mimozemšťanů, jejichž popisy vycházejí z různých ufologických teorií a svědectví o setkání s nimi.

Samozřejmě zjevné důkazy o existenci těchto ras a vůbec mimozemšťanů obecně chybí. Zatím čekáme na přímé kontakty mezi námi a těmi, kteří nepocházejí z našeho Světa. ³

1.1.1 Rasa šedých

Šedivci, šediváci nebo také greys jsou asi nejvíce známým hypotetickým druhem. Dělí se na další poddruhy, které se od sebe liší vzhledově. Jeden z poddruhů má být vysoký asi 30-40 centimetrů a jejich tělo je nepřírodně šedé. Kontrastní oproti tělu je jejich veliká hlava s obrovskými lesklými černými očima mandlového tvaru. Nos nemají a místo klasických úst mají pouze úzkou štěrbinu. Jediným způsobem jakým se mohou reprodukovat je klonování, chybí jim totiž rozmnožovací orgány, a tudíž nejsou schopni sexuální aktivity. Ovšem to není jediné, co postrádají. Živiny přijímají povrchem těla, neboť nemají zažívací soustavu. Při nedostatku živin jsou prý agresivní a jejich kůže mění barvu do zelena.

Jiné dva poddruhy se vyznačují rozdílnou výškou, jedni mají měřit asi 120 centimetrů a ti druzí ještě více – 240 centimetrů. Tito tvorové už mají mít nos a potravu přijímají podobně jako lidé.

Šediváci jsou nejčastějšími únosci, podle výpovědi obětí. V Kanadě je dle dostupných zdrojů podíl šedivců na únosech až 90%.

1.1.2 Reptiliáni

Plazí mimozemšťané, jak už název napovídá, to je kombinace člověka a ještěra. Jejich kůže je místy hladká a jinde pokrytá šupinami. Postavou připomínají člověka. Načež jejich obličej je spíše ještěří záležitostí. Mají být vysocí kolem 2 metrů. Vyznačují se velmi vysokým stupněm technologické vyspělosti. Podle záhadologů a ufologů jsou reptiliáni předchůdci člověka. Což by vysvětlovalo podivné technologické nálezy na naší planetě, které pocházejí z dob, kdy člověk s vědou ještě moc nekamarádil.

1.1.3 Humanoidní Plejád'ané

Druh, který je pro lidi údajně neškodný. Jsou podobní lidem. Mají velice světlou kůži, modré oči a blond'até vlasy. Tato rasa je údajně myšlenkovou úrovní vysoko nad námi. Jejich život trvá prý až několik stovek let. Jejich hlavní schopností je vyzařovat neuvěřitelnou pozitivní energii. Existují názory, že Plejád'ané pozitivně ovlivnili vývoj mayské či incké civilizace. Nyní je řada na nás, aby nám dopomohli k vyšší spirituální úrovni.

1.1.4 Božští Anunnaki

Podle alternativních teorií o stvoření člověka jsou tito humanoidé našimi praotci. Tato rasa se postavou podobá nám, avšak jejich obličej se liší. Oči a ústa mají připomínat úzké štěrbinky a nos je jen naznačen. Vlastní vyspělou technologii a jsou duchovně vyspělí. Jsou často spojováni se Sumery, kteří je označovali za své božstvo, jež přišlo z nebes.

1.1.5 Další rasy ⁴

Vysocí bílí, též podobní lidem. Podle teorií uzavřeli smlouvu s americkou vládou a přidali se k jejich vojenskému letectvu. Prý se pohybují mezi námi.

Arkturiáni, jejichž domovem má být hvězda Arcturus, jsou duchovně vyspělou rasou, která ovládá telepatii a telekinezi. Mají pouze tři prsty a jejich výška dosahuje 90–120 centimetrů.

Drakoniáni pocházejí ze souhvězdí Draka. A jsou rozděleni na válečníky a tzv. královskou linii. Na nás pohlížejí jako na podřadnou rasu.

Rasa Ramay prý výrazně ovlivnila mayské civilizace, kdy jim údajně předala své znalosti. Dříve obývala Zemi, nyní je jejím domovem souhvězdí Vozky.

Lyřané by měli být obyvatelé bájně Atlantidy. Jsou lidem podobní, až na jejich vyšší stavbu těla. Pochází ze souhvězdí Lyra.

2 Čtyři druhy setkání s UFO⁵

Setkání s UFO můžeme rozdělit do 4 druhů. Jsou od sebe odstupňovány podle intenzity kontaktu s cizím objektem. Tuto klasifikaci poprvé vyslovil americký astronom a badatel, který má české kořeny, Joseph Allen Hynek (1910-1986), ve své knize *The UFO Experience: A Scientific Inquiry*, kde použil pojmenování Blízké setkání 1., 2., 3. druhu a později bylo jeho stanovení doplněno o 4. druh. Čím vyšší je druh blízkého setkání, tím více diskutabilním se stává. A tím více se objevují zfalšované audionahrávky, videonahrávky a fotografie s materiálem, které by měly dokázat existenci tohoto fenoménu.

2.1 První druh

Blízké setkání prvního druhu znamená, že bylo spatřeno vzdálené UFO a nezůstaly po něm žádné následky ani stopy. Je to pouhý začátek v cyklu pozorování UFO a v interakci s mimozemským druhem. Svědků, kteří zažili první druh blízkého setkání, nalezneme po celém světě mnoho a ne všichni mohou svá tvrzení podložit důkazy. Pokud už se nějaký důkaz najde, jde většinou o podvod. Je řádka odborníků, kteří každý případ prozkoumávají a jasně ho vyvrátí. V ojedinělých případech se přikloní k podpoření názoru, že by se mohlo jednat o skutečné UFO.

2.2 Druhý druh

Druhý druh blízkého setkání je obdobný tomu prvnímu, ale již s důkazy kontaktu UFO se zemí nebo civilizací. Jedná se o pozorování UFO a s ním souvisejících projevů, jako je náhlá změna teploty, rušení technických věcí a velké či malé kruhy v obilí, ve společnosti známé jako vzkazy od mimozemšťanů. I zde se setkáme s falešnými videi a fotografiemi. Někteří nadšenci a vtipálci si dají práci, aby jejich výtvoři v obilí vypadaly důvěryhodně. Pro vědce je jednoduché poznat, zdali jde o podvrh, nebo ne. Pokud se jedná o pravé kruhy v obilí, tak se v blízkosti vyskytují zvláštní nadpřirozené úkazy, například již zmiňované změny teplot, nebo zvláštní nevysvětlitelná energie.

2.3 Třetí druh

Dalším druhem blízkého setkání se dostáváme do kontaktu s posádkou UFO – mimozemšťany. Třetí druh se vykazuje pozorováním osazenstva neidentifikovaného létajícího objektu. I v tomto případě se setkáme s falešnými důkazy o existenci mimozemšťanů a jejich návštěv na naší planetě.

2.4 Čtvrtý druh

Poslední a nejvíce zpochybňovaný druh blízkého setkání. Únos do UFO. Jedná se o přímý kontakt s mimozemšťany i s UFO. Příběhů, které jsou celosvětově známé, není mnoho, abychom si byli stoprocentně jistí existencí jiného života ve vesmíru, ale ani málo, aby to nebylo alarmující a nedonutilo nás se zamyslet nad jednou z největších záhad v dějinách lidstva.

3 Agrosymboly a geoglyfy

Důkazů o mimozemských bytostech a kontaktů s nimi je mnoho. Nalézají se sošky, artefakty, obrazy, které zpodobňují bytosti ve skafandrech či kosmických raketách. Následující kapitola pojednává o dalších důkazech, které byly nalezeny i v ČR.

Agrosymboly, pro laiky známější jako kruhy v obilí. Geometrické obrazce se objevují po celé Zemi. Unikátní jsou svou velikostí a dokonalým provedením. Tyto dva znaky vedou k domněnkám, že symboly nemohly být vytvořeny lidem známou technologií.

Případ tzv. „Slunce“ se stal v českých Uhřicích v květnu roku 2012. Občané jihomoravské vesničky jsou svědky neobvyklého obrazce v řepném lánu. Asi 70 metrový úkaz upoutá pozornost všech. Někteří se vydávají přímo do nitra symbolu. Vědci a badatelé, kteří též zavítali do malebné obce, se shodují, že je výjimečný. Byl vytvořen mimo sezonu, která je u nás v ČR obvyklá v červenci a srpnu. A navíc nevznikl v obilném či kukuřičném poli.

Vnitřní část kruhu je tvořena ze 6 stejných trojhranných dílů s příčnými oblouky. Což připodobňuje sluneční paprsky, proto také ten název. Význam tohoto symbolu by měl být jistý – znak života, blaha a dobré úrody. Bohužel se asi minul pravému významu, protože tentýž rok byl na sklizeň ten nejhorší. Možná nám chtěli tvůrci agrosymbolu vzkázat jiné poselství.

Geoglyfy jsou motivy vytvořené odstraněním nebo naaranžováním přírodních materiálů. Dosahují neuvěřitelných rozměrů a znázorňují postavy zvířat nebo jiné obrazce. Nejznámější oblastí, kde se geoglyfy vyskytují, je Planina Nazca v Peru o rozloze 500 kilometrů čtverečních. „Geoglyfy jsou vytvořeny odstraněním svrchního povrchu načervenalých kamínků a odhalením bělostného vápencového podloží.“⁶ Rýhy o hloubce až 30 centimetrů a velikost kolem 270 metrů, to jsou největší geoglyfy na planině. Některé jsou staré i tisíce let. Díky suchému a stabilnímu klimatu je to totiž možné. Odborníci nejsou schopni vysvětlit, kde se obrazce vzaly a jaký je jejich význam.

Podle některých teorií archeologů to jsou části kalendáře, podle kterých lidé určovali slunovrat. Jiní tvrdí, že jsou náboženského charakteru.

Ovšem nejbizarnějším názorem, který vyslovil uznávaný záhadolog Erich von Däniken, je, že motivy sloužily jako přistávací plochy pro mimozemské lodě.⁷

6 - Vondrušková a kol., 2015, str. 84

7 - Podle Vondruškové a kol., 2015, str. 84

4 Syndrom únosu do UFO – 4. druh blízkého setkání⁸

Následující kapitola se zakládá na informacích sesbíraných podle Evy Soukupové, zástupkyně šéfredaktorky časopisu Enigma, kde této problematice věnuje speciální rubriku Enigma extra – Jsou záhadné únosy do UFO realitou?

„Přesvědčivých důkazů o reálné povaze únosů do UFO je už tolik, že je nelze ignorovat...“⁹ Nejdříve to začíná pozorováním cizího neidentifikovaného létajícího objektu. Poté přichází silný oslnivý paprsek, který zapříčiní náhlou slabost. Po zotavení se ze zážitku zjistíte, že uběhlo několik hodin. Tím to ale nekončí. Noční můry a náhlé záchvaty úzkosti, ale na nic zvláštního si nemůžete vzpomenout. Takto by se daly popsat příznaky únosu do UFO. Jedinou možností, jak si na cokoli vzpomenout a zjistit něco více o události, je podstoupit hypnózu. Lidí, kteří mají takovou zkušenost a následnou hypnózu za sebou, přibývá. Bohužel tyto psychické dopady nejsou to jediné, co sebou přináší čtvrtý druh blízkého setkání.

Postižení si v hypnóze vzpomínají na nepříjemné a ponižující vyšetření, které měli podstoupit v čemsi, co připomínalo vesmírnou loď. Operátory pak měly být malé šedivé postavy s velkýma černýma očima. Důkazem mají být nevysvětlitelné jizvy na jejich tělech. Po důkladné prohlídce však lékaři nacházejí cizí předměty, které připomínají jakési implantáty. Nejčastěji se nacházejí v uchu, nose a pod kůží na končetinách. Některé implantáty jsou dokonce nalézány i v oblasti genitálií. Lékaři provedli už mnoho zákroků, aby vyoperovali cizí tělíska a minimálně u jednoho z nich zjistili, že se jedná o přístroj, který vysílá a přijímá signál. Tyto zvláštní implantáty jsou opatřeny výjimečnou ochranou proti odstranění. Jsou napojeny na nervová zakončení, což jejich odstranění komplikuje. Některá tělíska jsou vytvořena tkání, typickou pro lidské tělo, jiné mají z těchto tkání vytvořenou membránu. „Membrány se ukázaly být vyrobeny z jakési tuhé hmoty vzniklé z proteinů z kůže a krve, která nějakým způsobem zabránila vzniku zánětu nebo vypuzení okolních tkání. Pokud nás tyto implantáty mohou naučit, jak zabránit, aby tkáň vložené předměty vypuzovala, můžeme udělat revoluci v chirurgii,“ tvrdí americký chirurg Roger K. Leir.

Tim Cullen je první pacient, který nechal zveřejnit svou identitu. Důvod k operaci je, že ve svém levém zápěstí má umístěný kovový implantát velikosti semínka. Před tím, než je implantát vyjmut, zkušený elektrotechnik Bob Beckwith udělá zkoušku. Muž zjišťuje, že miniaturní tělísko vysílá a

8 - Podle Soukupové, 2015, str. I-VII (Enigma extra)

9 - Soukupová, 2015, str. I (Enigma extra)

signál. Pozdější výzkumy odhalí další tajemnosti implantátu. Laboratoř v Texasu zjistila, že cizí zároveň přijímá předmět je tvořen z amorfního železa, které za běžných okolností nedosahuje magnetismu. Ovšem tento implantát je vysoce magnetický.

Složení těchto vyoperovaných implantátů se blíží složení meteorického materiálu. „Řada charakteristik těchto vzorků se shoduje s určitými typy meteorického materiálu,“ tvrdí metalurg Paul F. Fuierer. Ovšem neobsahují takové množství niklu jako meteory. Tudíž, výrobci těchto implantátů musejí znát, jak meteorický materiál niklu zbavit. Záhadné je, že většina implantátů pod ultrafialovým světlem světélkuje. Ve vzácných případech však není vyoperování implantátů potřeba, některá cizí tělesa jsou samovolně vypuzena. Oběť je buď vykašle, nebo při kýchnutí opustí tělo nosem. Častou vzpomínkou obětí je, že jim v noci tekla krev z nosu bez zjevné příčiny, v hypnóze si pak dokážou vzpomenout na moment, kdy jim byl implantát do nosu vpraven, samozřejmě na palubě UFO.

Americký novinář a známý skeptik Phillip Klass (1919-2005) byl názoru, že tzv. implantáty jsou pouze produktem činnosti lidského organismu. Prý jde o výrůstky, které vznikly vlivem různých metabolických procesů. Těch si lidé celé roky nevšimli, protože jim nepřekáželi v každodenním životě. Expertizy přesto odporují takovým tvrzením. Implantáty jsou pokryty odolnou membránou, kterou nepronikne ani skalpel. Pacientům v Brazílii je vyoperováno sedm malých tyčinek, které později putovaly do technické univerzity v São Paulu, přesněji do laboratoří pro technologický výzkum. Tým vědců zjistil, že neznámé tyčinky jsou vyrobeny z čistého uhlíku potaženého molybdenem a fosforem. Přitom molybden je na Zemi velice vzácný prvek.

Cizí tělíška a implantáty v tělech obětí nejsou jediným záhadným úkazem v otázce únosů do UFO. Vyšetřovatelé blízkých setkání čtvrtého druhu používají dvě charakteristické otázky. „Probudili jste se někdy špatně či neúplně oblečení? Probudili jste se někdy na jiném místě, než kde jste usnuli?“ Zdá se, že i únosci občas udělají chybu. Oběti se ráno či během situací se ztraceným časem probouzejí jinde nebo jinak, než by očekávali. Ale co teprve ztracená těhotenství? Zde vzniká další syndrom, tzv. falešné těhotenství. Ten se týká žen, které jsou často unášeny. Mají všechny příznaky těhotenství, potvrdí to i těhotenský test. Avšak příznaky náhle zmizí, menstruační cyklus ženy je v normálu, bez prodělání umělého přerušování těhotenství nebo potratu.

Nejpřesvědčivější důkazy bývají procitnutí obětí. Pacientka Budda Hopkinse, jménem Carol, vypráví příhodu ze Západovirginského národního parku. Rozpomíná si na to, jak se snaží v autě ujet

nějakému létajícímu objektu a pak ztrácí vědomí. Když se probere, přijde na to, že jí chybí spodní kalhotky. Vyprávění se také účastní americký novinář Courtlandt Dixon Barnes Bryan (1936-2009). „Zmínil jsem se o tom případě, že mi připadá kuriózní, jak se Carol z té epizody vrátila bez kalhotek. Ale Budd mě ubezpečil, že taková ztráta kousku prádla není v takových případech ničím neobvyklým, že i on sám měl případy unesených žen, které se vrátily bez kalhotek anebo, což je ještě podivnější, na sobě měly špatné kalhotky – tedy cizí,“ vzpomíná Bryan. Hopkins si dále vzpomíná na případ ženy, která se probudila s kabátkem od pyžama navlečeným na nohách.

Pro změnu se pětileté děvčátko probudí s brekem mimo dům svých rodičů, i když všechna okna jsou zavřená a dveře zamčené, zevnitř. Zachycen je i případ jednoho britského policejního důstojníka, který je unesen ve svém služebním autě a vrácen zpět na jinou silnici koly vzhůru. Jiná oběť unesená v autě je i s ním navracena doprostřed lesa, aniž by někde byly stopy, jakožto důkaz, jak se tam dostal.

Americký historik a uznávaná kapacita v ufologii David Jacobs provedl stovky hypnotických regresí, při kterých jeho pacienti povídají o ponižujících aktivitách, které jsou nuceni podstoupit. „Čas od času vetřelci navodí rychlé a intenzivní sexuální vzrušení, a dokonce i orgasmus u žen, jako součást mapování jejich intelektu,“ říká Jacobs. Oběti prožívají pocity zneužití. Když je sexuální vzrušení maximální, začnou únosci s gynekologickými procedurami, odběr a uložení vajíček nebo u mužů s odběrem spermií. „Ženy cítí, že je do nich něco vkládáno, a je jim sděleno: „Nyní jsi těhotná.“ Následujícího rána se probouzí a cítí, že je to pravda. Gravitesty jsou pozitivní,“ dodává Jacobs. Po nějaké době se únos opakuje a plod je odstraněn.

„Minulý měsíc se mi zdálo, že jsem viděla čtyři malé šedé chlapíčky, jak stojí po mé levici. Ale nejděsivější na tom bylo, že poté, co jsem viděla tyhle čtyři malé šedé chlapy, dostavily se u mě příznaky těhotenství,“ uvádí jedna z unesených žen. Podle odborníků je falešné těhotenství poměrně častým jevem při setkání čtvrtého druhu. Ženy, které se stanou oběťmi únosu do UFO s následným falešným těhotenstvím, jsou často pokládány za oběti znásilnění. Nebo jsou obviněny z tajných potratů, i když v životě žádné neprodělaly.¹⁰

4.1 Možná vysvětlení

„Dodnes není ani mezi badateli a výzkumníky v oblasti UFO jednotný názor, jak se k tomuto pozoruhodnému fenoménu stavět,“ tvrdí český ufolog Vladimír Šiška. Dále se ptá: „Jde o skutečné a reálné zážitky? Jsou důsledkem činnosti mimozemských bytostí, nebo jde o nějaký nepoznaný jev týkající se skrytých procesů našeho vědomí?“

Únosům se věnuje řada vědců, ufologů a záhadologů. Psychologové jsou názoru, že únosy jsou krycí vzpomínkou na sexuální zneužívání obětí v dětství. K tomu je vede silný sexuální podtext většiny únosů. Některé hypotézy vedou k myšlence, že únosy jsou pouze pozměněné vzpomínky na vlastní narození. Psychiatři naopak tvrdí, že syndrom je projevem řady duševních onemocnění, někteří se domnívají, že syndrom únosu zasluhuje vlastní diagnózu.

Oběti únosů jsou velmi často pacienti psychiatrů. Protože se svým prožitkem se nechtějí svěřovat ufologům, nezajímají se o UFO a o únosech nemají ani tušení. K novinářům je také nedostanete, protože netouží po publicitě. Jsou v situaci, kdy se těžko vyrovnávají s realitou svých prožitků. To je ale odlišuje od duševně nemocných lidí, kteří si neuvědomují svou poruchu. „Vezměte si jako příklad paranoika. Paranoik je jistota sama. On ví, co se děje: „Každou noc přicházejí ze CIA a pumpují mi jedovatý plyn pod dveře.“ srovnává Hopkins. Naopak účastníci blízkých setkání čtvrtého druhu nechtějí takový zážitek přijmout a hledají pro to reálné vysvětlení, i když by to měla být psychiatrická diagnóza.¹¹

4.1.1 Vzpomínky na narození

Většina únosů se realizuje za tmy. Oběť je vtahována někam za oslepujícím světlem, kde se setkává s divnými postavami, které provádějí podivná lékařská vyšetření. Takové pocity jsou shodné s těmi, které může člověk prožít při svém narození. Nemocniční reflektory, oděvy lékařů, velké brýle a roušky, skrývající nos a ústa se mohou zdát jako správné vysvětlení. Ovšem novorozenec, jakožto drobný člověk, by dospělé osoby vnímal jako obry, ne jako malé tvory.¹²

¹¹ - Podle Soukupové, 2015, str. VII (Enigma extra)

¹² - Podle Soukupové, 2015, str. VIII (Enigma extra)

4.1.2 Zneužívání v dětství

Dalším oblíbeným pojmem psychologů bývá potlačené zneužívání. „Oběti zneužívání z dětství trpí podobnými problémy. Únosy pak mohou být krycím zážitkem, vybavujícím si a kryjícím zneužití v minulosti v pozmeněné podobě,“¹³ tvrdí Šiška. Proč by ale krycí vzpomínka byla traumatictější než původní prožitek? Vzpomínky na vlastní narození, nebo zneužívání nám ale nevysvětlí přítomné implantáty v tělech unesených.¹⁴

4.1.3 Spánková paralýza

Duševní nemoc, jakožto příčina zážitků z únosů, je odhalena jen u malého počtu obětí. Velmi často se mluví i o halucinacích, jejichž spouštěče mohou být přirozeného původu a mohou postihnout kohokoliv, tudíž i zcela zdravého jedince. „Elektrické výboje a elektricky nabitě částice v atmosféře, které vznikají třeba jako důsledek tektonického napětí země při tření zemských desek a ker o sebe, mohou stimulovat dočasnou nestabilitu mozkového laloku a vést člověka k halucinacím,“¹⁵ vysvětluje Šiška.

Může se jednat také o důsledek dočasné epilepsie. Často zmiňovaným vysvětlením je spánková paralýza. Dosud neúplně probádaný stav, k němuž někdy dochází při probuzení. Jedná se o fázi mezi sněním a bděním, kdy si částečně uvědomujeme realitu, ale je pro nás těžké ji oddělit od snu. V tuto dobu může docházet k halucinacím a pocitům strachu, což je charakteristické pro únosy. Avšak při spánkové paralýze je vyloučeno probudit se mimo svou ložnici nebo nemít část oděvu.¹⁶

4.1.4 Skutečnost

„Je pravděpodobné, že tzv. únosy lidí do UFO, spojené s podivnými pokusy na obětech těchto únosů, jsou součástí přesně cíleného nám neznámého experimentu. Kdo a proč jej provádí, není známo,“ míní další český ufolog Vladimír Liška. Mnohaleté bádání potvrzuje, že existence

¹³ - Šiška in Soukupová, 2015, str. VIII (enigma extra)

¹⁴ - Podle Soukupové, 2015, str. VIII (Enigma extra)

¹⁵ - Šiška in Soukupová, 2015, str. VIII (Enigma extra)

¹⁶ - Podle Soukupové, 2015, str. VIII (Enigma extra)

takových zážitků u vysokého procenta lidí je opodstatněná. Ať už se jedná o anomálii lidské psychiky, či o skutečnost. Ufologové poukazují na to, že pokud pochopíme takové zážitky, tak to může vést k pochopení všech záhad kolem UFO. „Podle našich zkušeností, které jsme zatím učinili, tento fenomén úzce souvisí nejen s problematikou UFO, ale i s celou řadou dalších tzv. paranormálních jevů, souvisících i s mytologií, přesněji řečeno – vyskytuje se již celá staletí a nikoliv jen v moderní době,“ doplňuje Šiška. I tak po staletích bádání nejsme schopni podat vysvětlení.¹⁷

4.1.5 Fyzikální jevy

Tato kapitola obsahuje poznatky sesbírané českým ufologem Vladimírem Liškou. Poznatky našich i zahraničních ufologů říkají, že velká část pozorovaných UFO má spíše energetickou strukturu a formu, tudíž nehmotnou. Podle některých fyziků je možné, že existují skryté formy energie – subtilní energie. Ty však prý není možné zachytit měřicími přístroji, protože jsou skryté v kvantovém vakuu – v prostoru mezi jednotlivými částicemi hmoty.

„Subtilní energie do našeho světa pronikají skrz elektromagnetická pole a údajně pak mohou vyvolávat nejrůznější energetické anomálie. Podle tohoto postulátu mají někteří lidé zvláštní schopnost vnímat vliv těchto subtilních energií dokonce i za hranicemi našeho časoprostoru. Zůstává však otevřenou otázkou, jak tato subtilní energetická pole působí na naši mozkovou činnost.“¹⁸ Všechny poznatky parapsychologů, které byly doposud zjištěny, ukazují, že subtilní energetická pole mohou skutečně ovlivňovat některé důležité části mozku. Hlavně temporální mozkové laloky obsahující vzpomínky a emoce a zachovávající informace o všech prožitkových vjemech.

„Již před patnácti lety fyzik Evan Harris Walker ve své knize Podstata vědomí vyslovil přesvědčení, že tzv. vyšší vědomí člověka je ve skutečnosti mimofyzikální podstaty, a že fyzikální realita a vědomí jsou vzájemně propojené určitým energetickým systémem na subatomární úrovni. Jedná se tedy o kvantově-mechanický proces, s jehož pomocí lze dosáhnout až transdimenzonálního

¹⁷ - Podle Soukupové, 2015, str. VIII

¹⁸ - Liška, 2012, str. 56-57

rozměru, jenž přesahuje to, co vnímáme jako fyzikální, tedy pro nás reálný svět.“¹⁹

5 Konkrétní případy blízkých setkání

„Tomu, kdo prohlásí, že se s nimi setkal, se společnost obvykle vysměje, a to dává cizím bytostem úplnou volnost. Je úplně jedno, co udělají – mohou si být jisté, že budou ignorovány,“ Whitley Strieber.²⁰

5.1 Výlet do kosmu

V roce 1992, v září 12., měl pan Honza neobvyklý zážitek: „*Tu noc jsem šel spát ve 20 hodin, ale nemohl jsem usnout. Přibližně v jednu hodinu v noci jsem byl stále ještě vzhůru a v okně jsem uviděl šest teček, které se velkou rychlostí blížily. Pak se zastavily a jedna z nich se začala přibližovat, až najednou zmizela. Znenadání se v mém pokoji objevila záhadná postava. Stála asi 10 cm nad kobercem. Mohla měřit asi 160 cm, možná i méně. Tělo měla průsvitné, ale předměty, které stály za ní, nebyly vidět. Stála na místě a koukala před sebe. Upoutal mě na ní velký plochý nos, velká hlava s vysokým čelem a zapadlýma očima. Uší jsem si nevšiml. Postava mně připadala podvyživeně. Já jsem vůbec nevěděl, co mám dělat, a tak jsem to oslovil a řekl jsem „ahoj“. Bytost otočila hlavu a koukala na mě. Pak jsme se spolu, nevím jak, objevili na zahradě, ale bylo to v létě!*

Já stál, vedle něco a on ukazoval na kytky, trávu, strom a brouky. Naše zahrada ale vypadala úplně jinak, nebyl tam skleník ani plot a stál v ní pouze jeden strom. Náhle všechno zmizelo, já byl zase v posteli a vidím, jak vstává bratr a jde k oknu. Byla tma, ale zvenku svítilo do našeho pokoje světlo. To světlo bylo modrobílé a byly vidět paprsky jako od slunce. Bratr došel k oknu a to světlo zmizelo. Já jsem to pozoroval, ale najednou se mně chtělo hrozně spát. Usnul jsem. Za chvíli se probudím a jsem v kosmické lodi. Stál jsem uprostřed ní a díval jsem se velkým hranatým oknem, jak letíme od Země. Země byla rozdělená do dvou barevných odstínů, zelené a bílé. Sám sebe jsem se ptal, co to znamená, a něčí hlasy mně odpovídaly, že tak jsou označena místa, kam létají často a kam málo. Bylo mi také něco předváděno na velké obrazovce. Ovšem já si dokážu vzpomenout jen na něco. Pak jsme letěli strašně rychle zpět a svět se změnil na hranoly – černý, šedý a hnědý, avšak brzy přibýly další barvy, a my létali okolo těchto hranolů.

Pak jsem se ocitl před naším domem a pomocí nějakého paprsku se dostal do obývacího pokoje a šel do pokoje spát. Ráno jsem se probudil strašně svěží, ale když jsem šel do školy, byl jsem najednou strašně unavený.

Myslel jsem si, že to byl jen sen, ale bratr mi odpoledne povídal, že viděl světlo, dokonce ho viděla i babička.“²¹

5.2 Noční návštěva

Další příběh se přihodil paní Petře v noci ze 14. na 15. května. Bylo to roku 1998 v Příšovicích:

„V noci jsem se náhle probudila, něco mě vzbudilo. Otevřela jsem oči a ve dveřích do koupelny jsem spatřila slabě svítící kouli, po jejímž obvodu byly různé prolákliny a snad i nějaké ornamenty. Koule vypadala jako nafouklý balon, ale měkký. Naráz zmizela. Dokonce se vzbudil i můj přítel, ale pak jsme zase nějak oba usnuli. Ani nevím jak. Bohužel to ale pro tu noc nebylo všechno. Snad za hodinu nebo dvě mě opět něco probudilo. Spím u okna, které mám na noc zacloněno závěsem. Když jsem otevřela oči, zahlédla jsem jakoby na závěsu zvláštní malou postavu, snad velikosti do jednoho metru, oděnou do podivného obleku, který mně připadal, že je strakatý. Tu postavu jsem viděla zřetelně, přestože byla tma. Pak na mě začala natahovat ruku a v ní držela jakýsi předmět podobný svazu klíčů, které vypadaly jako od auta. Ovšem my auto nevlastníme. Opět jsem se vyděsila, cukla jsem sebou a vše zase zmizelo. Nedokážu si to vysvětlit.“²²

5.3 Trutnovsko, 1995, noc

„Pan B. se ráno probudil vyčerpaný jako po těžké fyzické práci a na těle objevil červenou skvrnu, která pálila a špatně se hojila. Tři dívky z chatové kolonie během stejné noci pozorovaly objekt větší než vrtulník, který prosvěcoval strom u chaty. Druhý den poblíž objevil kruh v obilí.“²³

²¹ - Podle Rašína, 2002, str. 214-215

²² - Podle Rašína, 2002, str. 215

²³ - Lenkovi, 2010, str. 186

6 Pomoc a možnosti sociální práce s lidmi trpícími syndromem únosu do UFO

Psychiatr John Mack tvrdí: „Teorie, která chce začít vysvětlovat syndromy únosů do UFO, musí počítat s pěti základními dimenzemi.

Jsou to:

1. Vysoký stupeň shodnosti v podrobných popisech únosů, líčených hodnověrnými pozorovateli s emocemi přiměřenými prožité zkušenosti.
2. Absence psychického onemocnění nebo jiných zřejmých psychických a emocionálních faktorů, které by mohly líčení ovlivnit.
3. Fyzické změny a zranění na těle unesených, které neodpovídají žádnému zřejmému psychodynamickému modelu. Nehledě na nálezy cizích předmětů v tělech unesených, pro jejichž původ se nepodařilo nalézt racionální vysvětlení.
4. Propojení s bytostmi, které bylo nezávisle pozorováno jinými osobami v době únosu a které sami unesení vidět nemuseli.
5. Zprávy o únosech dětí ve věku dvou až tří let.“²⁴

Mnoho obětí únosů je neprávem obviněno z toho, že požili nějakou psychotropní látku nebo mají psychickou poruchu. „Např. psychiatr z Harvardské univerzity dr. John Mack říká, že za celých deset let, co zkoumá případy lidí se syndromem únosů, je přesvědčen, že příběhy, které mu sdělili, nejsou výmysly, halucinace či sny, ale skutečné zážitky. A po sérii různých testů prohlašuje, že tito lidé netrpí žádnou duševní poruchou. Jinými slovy líčí autentické zážitky.“²⁵ Pokud se odváží navštívit psychologa či psychiatra, tak následná terapie je neúčinná. Touto kapitolou bych chtěl dát podnět k zamyšlení se nad pomocí těmto obětem. V celé mé práci se vyskytují hesla, která potvrzují, že se o duševní nemoc nejedná a tudíž nevidím důvod, proč by měli být oběti zavírány do psychiatrických léčeben.

²⁴ - Podle Rašína, 2002, str. 231

²⁵ - Rašín, 2002, str. 80

Jsem toho názoru, že je potřeba odborné pomoci v podobě psychologů, kteří se zabývají tematikou únosů ve spolupráci s ufology.

„V zahraničí, zejména ve Spojených státech, existují tzv. „support groups“, podpůrné skupiny, které vede zkušený terapeut, zaměřené převážně na lidi s únosovým syndromem. Zapojení do takovéto skupiny předpokládá vyjasnění únosového zážitku prostřednictvím regresivní hypnózy. Práce s unesenými spočívá v jejich povzbuzování a v postupném uvědomování si toho, že únos je realita, se kterou je nutné se vyrovnat a naučit se s ní žít.“²⁶

Dále K. Rašín uvádí důvod, proč v České republice nic podobného plně nefunguje: „Zatím jsem se v naší republice nesešel s podobnou skupinou ani se snahou ji sestavit. Naráží to již tradičně na naprostou nevědomost o těchto jevech, nezáměr se těmito věcmi zabývat, nebo to přímo vyvolá ironické a pobavené poznámky knížit vědy.“²⁷

Existuje projekt Záře, jehož členové řeší záhady okolo UFO a pořádají pravidelná měsíční sezení, kde jsou lidé s prožitky a zkušenostmi z únosů.

„Hlavní cíle projektu jsou:

1. Komplexní sběr a statistické zpracování informací o fenoménu UFO na území České republiky.
2. Konzultace těchto informací s vědeckými odborníky různých oborů. Zároveň vzbudit zájem vědecké strany o seriózní zkoumání tohoto fenoménu.
3. Využit sdělovacích prostředků k lepší a serióznější informovanosti naší veřejnosti v této problematice.“²⁸

Projekt Záře vznikl v březnu roku 1992 na podnět tehdejší Československé archeoastronautické asociace. Záře jako neziskový subjekt je uskutečňován snahou jednotlivých badatelů v České republice. Díky svým neutrálním postojům k problematice a racionálním přístupům získal projekt Záře některé experty a odborníky, jejichž názory a promluvy využívá při vyhodnocování získaných dat a informací.

Členové projektu vytvořili systém hlášení, dotazníky, kartotéku i počítačovou databázi. V Záři je i tým zabývající se únosy do UFO.²⁹ „...Snaží se nacházet řešení a pomoc a vytvořit podpůrnou

6 - Rašín, 2002, str. 158

27 - Rašín, 2002, str. 159

28 - Rašín, 2002, str. 201

29 - Podle Rašína, 2002, str. 204

skupinu se zkušeným terapeutem. Členství v projektu je podmíněno pracovními výsledky a seriózním vystupováním. Snahou o osobní zviditelnění a touhou po senzaci by se takový člen rozhodně neměl vyznačovat.“³⁰

Výzva Projektu Záře zní: „Lidé, kteří mají zkušenost s tzv. syndromem únosu do UFO a nedokážou se s tímto zážitkem psychicky vyrovnat nebo chtějí jen sdělit své prožitky, se mohou s důvěrou obrátit na adresu: <http://www.ufo.cz/zare>“³¹

30 - Rašín, 2002, str. 204

31 - Rašín, 2002, str. 205

7 Bludy a halucinace z psychiatrického hlediska - Schizofrenie

Název je spíše v plurálu, protože jde o soubor příbuzných syndromů. Důvody vzniku nejsou zcela jasné, podílí se na něm celá řada biologických, sociálních a psychologických faktorů. Sociální aspekty poukazují na výskyt poruchy u nižších společenských vrstev.³²

7.1 Symptomy

„Za základní příznaky schizofrenie považujeme poruchy myšlení a jednání. K diagnostikování schizofrenie se vyžaduje, aby byl přítomen alespoň jeden z následujících příznaků v trvání delším než jeden měsíc:

- a. Slyšení vlastních myšlenek a intrapsychické halucinace (odnímání nebo vkládání myšlenek a jejich vysílání)
- b. Bludy kontrolovanosti a ovlivňování, případně prožitky pasivity a přesvědčení o tom, že je subjekt ovládán psychotickými prožitky
- c. Halucinované hlasy, které komentují chování pacienta, případně o něm rozmlouvají
- d. Bludná přesvědčení, která se vymykají dané kultuře.“

Pokud není přítomen některý z předchozích příznaků, je třeba, aby byly přítomny alespoň dva z příznaků následujících:

- e. Přetrvávající halucinace
- f. Formální poruchy myšlení (inkoherence, zárazy, neologismy)
- g. Katatoní projevy
- h. Negativní příznaky v podobě apatie, alogie (ochuzení řeči, autismus, emoční oploštění až vyhaslost)

i. Nápadné změny v chování (ztráta citových vztahů, zájmů, sociální stažení, nečinnost, bezcílnost...).³³

7.2 Paranoidní schizofrenie

Nejčastější forma schizofrenie. V chování se objevují znaky agresivity zaměřené na domnělé nepřátele. Časté jsou vnitřní halucinace, při kterých má postižený pocit, že má telepatické schopnosti. Případně, že jsou mu jeho myšlenky kradeny a zveřejňovány či naopak cizí myšlenky jsou mu vpravovány do hlavy.³⁴

³³ - Raboch a Pavlovský, 2001, str. 78

³⁴ - Podle Rabocha a Pavlovského, 2001, str. 79-80

8 Cíl práce

Cílem teoretické části je představení problematiky UFO a syndromu únosu do UFO. Cílem praktické části práce je zjištění pohledu a přístupu společnosti k problematice UFO a syndromu únosu do UFO.

Hypotéza č. 1

Domnívám se, že široká veřejnost sice slyšela o fenoménu UFO, ale neví, co se přesně za touto zkratkou skrývá.

Hypotéza č. 2

Myslím, že se najde jen málo jedinců, kteří na UFO a mimozemšťany věří.

Hypotéza č. 3

Myslím si, že společnost slyšela o fenoménu syndrom únosu do UFO. Ale připisuje tento syndrom k duševním poruchám, včetně jeho projevů nebo vůbec neví, jak se takový syndrom může projevat.

Hypotéza č. 4

Domnívám se, že pokud by bylo na výběr, kam s obětí/svědkiem syndromu únosu do UFO, rozdělila by se společnost na dva tábory. Jeden, který by dotyčného umístil do psychiatrické léčebny a druhý, který by „uneseného“ doporučil do organizace, která se zabývá SÚU. Myslím si však, že více jak polovina respondentů nezná žádnou organizaci, která by se zabývala SÚU.

9 Metodologie

9.1 Zvolené metody

Pro získání a vyhodnocení dat byla zvolena kvantitativní metoda a kvalitativní metoda. Kvantitativní výzkum je exogenní – výsledná data zpracovává výzkumník. V průběhu kvantitativního výzkumu se výzkumník snaží vyvrátit či potvrdit předem stanovenou hypotézu.³⁵ Kvalitativní výzkum je endogenní a idiografický – výsledná data vytvářejí samostatní účastníci výzkumu. Je zaměřen na popis konkrétních případů či jednotlivců. Během výzkumu se hypotézy vytvářejí. Výsledky výzkumu se vyjadřují slovem, ne statickými pevnými daty.³⁶

Výzkum v této práci využívá typ dotazníkového šetření - metoda dotazník vyplněný samostatným respondentem³⁷ a dále nestrukturované interview – interview je jednou z nejobtížnějších ale zároveň nejvýhodnějších metod pro získávání kvalitativních dat.³⁸

Dotazník byl vytvořen v internetové aplikaci Google. Výhodou této aplikace jsou přednastavené funkce, a tudíž je tvorba dotazníku a následné vyhodnocení jednoduché a dotazník i tabulka jsou přehledné. V úvodu dotazníku byli respondenti seznámeni s účelem práce a součástí dotazníku byl informovaný souhlas. Dotazník byl distribuován emailem, skrze další sociální média a také v papírové formě.

Rozhovor s panem Rašínem byl nahráván na diktafon. Rozhovor s psycholožkou proběhl ústně a byl zaznamenán následně formou parafráze. Výpis z dokumentace byl pořízen jako opis.

9.2 Popis výzkumného vzorku

Výzkumný vzorek se skládá z několika částí. První částí výzkumného vzorku jsou respondenti dotazníkového šetření. Studie se zúčastnilo 146 respondentů (90 respondentů ženského pohlaví, 56

³⁵ - Podle Teclové, 2011 (online)

³⁶ - Podle Teclové, 2011 (online)

³⁷ - Podle Punche, 2008, str. 46-84

³⁸ - Podle Miovskeho, 2006 str. 155-174

respondentů mužského pohlaví. Věková hranice pro účast ve výzkumu byla omezena dosaženým věkem 18 let. Horní věková hranice omezena nebyla.

Druhou částí výzkumného vzorku byl rozhovor s panem Karlem Rašínem, který je bývalým členem projektu Záře a v současné době se zabývá exopolitikou v ČR. Rozhovor proběhl v kavárně. Nebylo lehké rozhovor provést, kvůli rušnosti a kulminaci hostů v kavárně. Avšak se vše podařilo na záznamové zařízení nahrát v dobré kvalitě. Pan Rašín udělil písemný souhlas se zpravováním rozhovoru a použitím pro absolventskou práci (viz. Příloha č. 1).

Třetí částí výzkumného vzorku byl rozhovor s psycholožkou z Psychiatrické nemocnice Bohnice, který proběhl nečekaně a nebyl tedy zaznamenán na záznamové zařízení a byl velmi krátký. Výsledek rozhovoru je v krátkosti parafrázován. Poslední součástí výzkumného vzorku je krátký výpis z dokumentace, který mi poskytla sociální pracovnice z Psychiatrické nemocnice Bohnice. Pacient udělil písemný souhlas (viz. Příloha č. 2).

Respondenti, účastníci se dotazníkového šetření, poskytli informovaný souhlas k účasti ve studii, který byl součástí dotazníku. Respondenti, účastníci se rozhovorů, poskytli informovaný souhlas písemně. Veškerá data, mimo informací od pana Rašína, ze všech zdrojů byla zpracována anonymně.

10 Zpracování dat

Data, získaná z dotazníků v papírové formě, byla přepsána do již hotové excelové tabulky, která byla automaticky vytvořena aplikací na tvorbu dotazníku. Poté byly jednotlivé otázky s odpověďmi převedeny do samostatných tabulek a otevřené otázky byly seskupeny podle podobnosti odpovědí do několika oblastí. Po zpracování tabulek byly vytvořeny grafy.

První rozhovor byl nahrán na diktafon a poté přepsán s menšími úpravami. Druhý rozhovor byl zapisován v bodech a následně byl parafrázován.

Opis dokumentace byl vytvořen z výpisků z dané dokumentace s doslovným přepisem ze zprávy o diagnostice pacienta.

11 Výsledky výzkumu

Graf č. 1 - Pohlaví respondentů

Graf 1 ukazuje, že respondenti byli zastoupeni z 38% muži a z 62% ženami. Dotazník nebyl určen pro jedno či druhé pohlaví.

Graf č. 2 – Věk respondentů

Graf 2 poukazuje na věkové rozhraní odpovídajících respondentů podle rozdělení do 4 kategorií. 41% respondentů bylo ve věku 18-26 let, 32% ve věku 27-40 let, 21% ve věku 41-60 let a 6% ve věku 60+ let. Pro účastníky výzkumu byla stanovena věková hranice 18 let a výše. Tato hranice byla zvolena z důvodů zachování úrovně schopnosti dané téma posoudit s racionálním úmyslem a pohledem.

Graf č. 3 – Výše dosaženého vzdělání respondentů

Graf 3 charakterizuje typ vzdělání respondentů. 6% základní, 17% středoškolské, 51% středoškolské s maturitou, 10% vysokoškolské Bc. a 16% vysokoškolské Mgr. Úroveň vzdělání byla tedy napříč všemi typy vzdělání, které jsou dostupné v naší zemi.

Graf č. 4 – Místo bydliště respondentů

Graf 4 určuje strukturu respondentů podle počtu obyvatel v jejich místě bydliště. 3% respondentů žije v obcích do 100 obyvatel, 10% žije v obcích do 1000 obyvatel, 21% žije ve městech do 50 000 obyvatel a 66% žije ve městech nad 50 000 obyvatel.

Graf č. 5 – Slyšeli jste o UFO a mimozemšťanech?

Graf 5 ukazuje, zda respondenti někdy slyšeli o UFO a mimozemšťanech. 98% respondentů o tomto fenoménu slyšelo a 2% nikoliv.

Graf č. 6 – Víte co znamená UFO?

Graf 6 prozrazuje, kolik respondentů ví, co zkratka UFO znamená. 42% respondentů ví, že zkratka UFO znamená Neidentifikovaný létající objekt, 17% zná i anglický tvar. 15% respondentů chápe zkratku UFO jako mimozemskou civilizaci nebo létající talíř. Pro 14% je tato zkratka zcela neznámá. 4% respondentů považují UFO za nadpřirozený jev a 8% dotazovaných tuto zkratku znají.

Graf č. 7 – Věříte na UFO a mimozemšťany?

Graf 7 poukazuje na pomyslné rozdělení společnosti na ty, kteří věří a kteří nevěří v existenci UFO a mimozemšťanů. 20% respondentů uvedlo, že věří a 29% respondentů uvedlo, že jsou tomu nakloněni. 35% dotazovaných respondentů uvádí, že jsou spíše skeptičtí a 16% respondentů toto téma zavrhuje okamžitě.

Graf č. 8 – Viděli jste někdy UFO?

Graf 8 popisuje, zda někdo z respondentů byl svědkem UFO. 2% respondentů skutečně bylo účastníkem blízkého setkání. 98% takový zážitek neprožilo.

Graf č. 9 – Slyšeli jste o Syndromu únosu do UFO?

Graf 9 ukazuje, že na rozdíl od UFO o Syndromu únosu do UFO tolik respondentů neslyšelo. Až 39% dotazovaných o tomto fenoménu nikdy neslyšelo. Na druhou stranu 61% respondentů o syndromu slyšelo.

Graf č. 10 – Projevy SÚU podle Vás?

Graf 10 navazuje na předešlý graf 9, kdy se nám vysvětluje otázka toho jak respondenti SÚU vnímají a jaké projevy si spojují se SÚU. 40% netuší, jaké projevy mohou být. 30% ví jaký je hlavní příznak SÚU. 23% mají za to, že jsou příznaky stejné jako u psychické nemoci. 4% si SÚU spojuje se ztrátou paměti a pro 3% respondentů je tento syndrom hloupost.

Graf č. 11 – Je podle Vás SÚU pouze projevem psychické nemoci?

Graf 11 znázorňuje pohled široké veřejnosti na danou problematiku. Více jak polovina respondentů, přesněji 55% má za to, že SÚU je pouze projevem duševní nemoci, což je alarmující. 45% respondentů si myslí, že tomu tak není a že SÚU není to samé jako například schizofrenie.

Graf č. 12 – Uvěřili byste svému blízkému příběh o jeho SÚU?

Graf 12 ukazuje, nakolik jsou respondenti ochotni uvěřit svým blízkým prožití zážitku SÚU. Pouhých 8% dotazovaných by uvěřilo svému blízkému, že měl takovou zkušenost, 27% by se k tomu přiklonilo. 52% respondentů by se však na takový příběh pravdivě nedívalo a 13% by tomu vůbec nevěřilo.

Graf č. 13 – Víte o někom, kdo trpí SÚU?

Graf 13 sebou nese výjimku potvrzující pravidlo. 1% čili jeden z respondentů uvedl, že on sám má SÚU a 2% respondentů uvedlo, že znají oběť/svědka se SÚU. Pouhých 25% dotazovaných má podvědomí o reálné existenci tohoto fenoménu a 72% nemá vůbec ponětí.

Graf č. 14 – Potřebují lidé se SÚU odbornou pomoc?

Graf 14 ukazuje, že 79% respondentů by si představovalo odbornou pomoc a 21% nikoliv. Otázka však nedávala prostor pro vyjádření, co si respondent pod odbornou pomocí představuje.

Graf č. 15 – Kde by měl podle Vás svědek/oběť hledat pomoc?

Graf 15 popisuje možnosti, kam by společnost oběť/svědka odkázala. 39% dotazovaných by volilo organizaci, která se zabývá fenoménem UFO- to by bylo ideálním řešením.

19% by tradičně dotyčného „uklidila“ do psychiatrické nemocnice. 38% by doporučilo psychologa. 4% respondentů by zvolila intuici a poslalo by dotyčného k nadšenci pro UFO, jenže ani zde by nemusela být poskytnuta ta opravdová pomoc po stránce psychologické.

Graf č. 16 – Jsou podle Vás lidé trpící SÚU nebezpeční pro společnost?

Graf 16 ukazuje, jak respondenti vnímají lidi se SÚU, zda je vnímají jako nebezpečné pro společnost. 90% dotazujících nepovažuje takového člověka za nebezpečného. 10% se takového člověka obává a představuje si, že by byla udělána opatření, která by zabránila nebezpečnosti – Psychiatrická nemocnice s nařízenou ochrannou léčbou.

Graf č. 17 – Znáte organizaci, která se zabývá pomocí lidem se SÚU?

Graf 17 je návazný na graf č. 15. Popisuje počet respondentů, kteří znají/neznají nějakou organizaci, která se zabývá SÚU. Pouhopouhé 1% čili 1 respondent slyšel o projektu Záře a ví, čím se tento projekt zabývá. 99% respondentů žádnou takovou organizaci, zabývající se pomocí pro lidi se SÚU nezná.

12 Rozhovory

12.1 Rozhovor s panem Karlem Rašínem

12.1.1 Otázka 1.

Co Vás motivovalo k zabývání se problematikou UFO a syndromu únosu?

„Mě tyhle věci začaly zajímat už v dětství. V podstatě tam to začalo. Někdy v pubertě, možná i ještě dřív, jsem začal pociťovat, že některý věci, co říkají vědci, mě přišly, že tak nejsou. Nebo jsem s nimi prostě nějak vnitřně nesouhlasil. Ku příkladu jednou z nich bylo, že jsme z opice, to mně přišlo již v té době, pocitově – čistě intuitivně, tak podivné, že jsem si říkal, že možná někdo snad ano, ale já určitě ne. Nakonec se tedy později ukázalo, že tato teorie, kterou jsme se pak všichni vydatně učili ve škole, vzala za své a tam jsem se začal zabývat záhadami, protože se mi dostaly do rukou knihy v té době, Erich von Däniken a Ludvík Souček, kteří se zabývali záhadami UFO a podobně. A mě to začalo zajímat, neboť jsem si říkal, že to je ta odpověď, která mi chybí. To je ten chybějící článek, tedy v mém pojetí. Tím jsem se vlastně dostal k UFO. Někdy v 80. letech, když se mi dostal do rukou novinový článek o tom, že nějaká žena z Moravy vypovídá o tom, že byla unesena mimozemšťany a že dokonce má někde potomky s nimi, tak jsem si říkal co to je, jak je to možný, kde to ty lidi vzali? Toto si přece jen tak někdo nevymyslí jako pohádku nebo jako sci-fi. To byl ten moment, kdy jsem začal psát do časopisu a zabývat se fenoménem konkrétně. Až potom jsem přišel do Záře, jak jsme se už o tom spolu bavili. Kde jsem ty projekty vedl, ale tento projekt už jsem měl sebou. Já už jsem měl asi 10 případů, než jsem přišel do Záře.“

12.1.2 Otázka 2.

Jaký je Váš názor na to, jak společnost chápe a vnímá problematiku UFO a vůbec syndrom únosu do UFO?

„Zaměřím se na ČR, protože jsem tyto případy zkoumal v ČR. Domnívám se, že Česká republika je velmi skeptickou zemí a z toho se taky odvíjí národní povaha, která je vesměs velice nedůvěřivá, pochybovačná a zesměšňuje cokoli, čemu nerozumí nebo co jim přijde vybočující z běžných pravidel. Totéž platí o fenoménu UFO a syndromu únosu do UFO. Podle mého názoru je „UFO“, díky veřejným sdělovacím prostředkům tlačeno k tomu, aby to bylo odlehčené téma, aby se tomu lidé smáli. Něco jako sranda na závěr. To mluvím jenom o UFO – různých pozorováních a podobně. Natož pak o syndromu únosu do UFO, to je v české společnosti pojem naprosto neznámý, pouze z literatury. To je pro běžného občana sci-fi definitivně – to si prostě někdo vymyslel. Takto bych asi charakterizoval postoj české veřejnosti.“

12.1.3 Otázka 3.

Účastnil jste se několika sezení a seminářů ohledně UFO v zahraničí. Jaký je pohled na danou problematiku v zahraničí?

„Vyjádřím se k zemím, kde jsem byl. To je Německo, Francie, Itálie a Španělsko. Já jsem se obával, že to bude jako u nás, ale byl jsem velice překvapen jejich přístupem, ať už to bylo v Barceloně, v Paříži nebo kdekoli. Obecná veřejnost nemá takovou povahu jako u nás, hned se nesměje, když řeknete, že jste viděl UFO nebo máte nějakou zkušenost, naopak chce tomu porozumět, je vstřícnější. Takový nešvar toho usmívání se, jsem tam příliš nepotkal. Z toho jsem nabyl dojmu, že v některých těchto státech se k této problematice přistupuje otevřeněji – to u nás neplatí. Mě potom zarazily reakce dotazovatelů. Někteří šli se svým příběhem ven. Což se u nás neděje, najdete jen velmi málo někoho se zkušeností se syndromem únosu do UFO a aby to chtěl říct veřejnosti. Například ve Velké Británii existuje kolegyně, která má takový projekt, který se zabývá přímo pomocí lidem, kteří mají tento problém a natáčí je na kameru. Má desítky svědků, kteří se rozhodli být natočení a řekli svůj příběh. V mnoha případech to doprovází silné emoce, protože si na to lidé vzpomínají a má to určitou odezvu. Tento přístup mě docela překvapil. A já vždycky když jsem se

vracel k nám, tak jsem si říkal, jak je to možný, že tam se o tom mluví normálně nebo alespoň v nějakých mezích, ale u nás vůbec. My jsme země tabu. Nevím, jestli je to zrovna tím komunismem. Například třeba v Polsku, když jsem byl ve Varšavě, přesto že je veřejnost silně nábožensky založená, tak k tomu byla velmi otevřená. Když jste začal mluvit na to téma, tak se nesmáli nebo vás nezatracovali – byl tam dialog. To u nás vůbec neexistuje. Závěr je, že si myslím, že v zahraničí jsou otevřenější k tomuto problému.“

12.1.4 Otázka 4.

Jak vnímáte oběť syndromu únosu. Měla by podle Vás být pacientem v Psychiatrické nemocnici v Bohnicích?

„Tady je asi základní otázka, kterou si musíme hned na začátku položit a to je: má vůbec psychiatrie jako taková něco společného se syndromem únosu do UFO? Podle mě ne – není to její problém. A hlavně s tím nemá žádnou zkušenost. To, že člověk, který zažije něco mimořádně, co se běžně vymyká, se chová podivně, to je zcela přirozené. Protože to co zažijí někteří s tímto syndromem, je něco tak strašného, že se to nedá ani popsat. Proto to může působit dojmem podivína. A vzhledem k tomu, že lidé, kteří toto zažili, zoufale prosí o pomoc a neví kam se obrátit, protože většinou ho rodina odsoudí, přátelé také a totéž na pracovišti, tak skončí právě bohužel v psychiatrickém zařízení nebo u nějakého psychiatra, který neznalý tohoto problému předepíše prášky. Dotyčný je označen za schizofrenika, aniž by se zkoumalo, jak je to doopravdy. Totiž, to není problém psychiatrie zkoumat, jak je to doopravdy, vy se prostě vymykáte běžné normě, kritizuje vás okolí, máte sebedestruktivní chování, tak jste prostě blázen. Něco se děje s vaší psychikou a psychiatr nezkoumá co to je, proč se tak děje. Myslím si, že na psychiatrických odděleních může končit mnoho lidí, kteří mají vážný problém se syndromem únosu, a není jim pomoci. Na psychiatrii končí většinou s psychofarmaky, nebo co se jim dává. Jejich léčba ulpí na mrtvém bodě, protože se nikam nevyvine. Naopak se to může opakovat dál nebo jsou léky utlumeni natolik, že neustále spí a jsou apatičtí a nejsou schopni běžného života – nikoliv syndromem, ale tou léčbou.

Chtěl jsem hlavně zdůraznit, že by se tím psychiatrie neměla zabývat. Existuje málo psychiatrů, kteří jsou natolik otevřeně smýšlející, že jsou schopni ten fenomén uchopit i z jiné strany a pak ho i posuzovat z toho lékařského hlediska. Třeba jako John Mack, to byl psychiatr, který ve své knize

uvádí to, co zjistil, že to co ti lidé říkají, nejsou bludy. Ti terapeuti mají nástroj jak rozkrýt, zda si takový člověk vymýšlí, nebo ne. To právě psychiatrie nedělá, ta to nezkouší. Je jí to prostě jasné hned od začátku – to je ta chyba.“

12.1.5 Otázka 5.

S čím potřebuje oběť syndromu únosu pomoci? A jaká je ideální podpora či pomoc?

„Převážně je to pomoc psychická, protože ti lidé jsou na dně. Zažijí něco, co zcela vybočuje z reality a je to něco tak šíleného, že to dokonce vybočuje i ze sci-fi fantazií. Ti lidé chápou, že se jim děje něco, co je asi pravda, ale nemohou to nikomu říct, protože jim nikdo neuvěří. Čili psychická pomoc je na prvním místě. Představoval bych si terapeuta, který zná problematiku syndromu únosu a studoval ji. A navíc je i psychologem. Pokud takovýto „vzdělaný“ terapeut v těchto otázkách chápe obě ty polohy, pak může účinně pomáhat. Lidé se na nás obracejí jako na poslední instanci. Většinou tají svou identitu, nechtějí vystupovat na veřejnosti, mění si jméno, mají strach nebo se s nimi setkáváme na odlehlých místech a nesmí se to nahrávat – jsou skutečně vyděšení. Ale jsou pak vděční za cokoliv. Za vyslechnutí, za podporu jakéhokoliv typu. Protože tohle je věc, která vás vyřadí z běžného života napořád. Je to něco, jako když dostanete rakovinu – jste vyřazen ze společnosti, a buď se to vyléčí, nebo ne. V tomto je to totéž. Buď najdete pochopení, nebo ho nenajdete a skončíte na psychiatrii, kde je po vás. Nebo to v sobě dusíte a přijdete o práci. Představte si, že tohle postihne právníka, který má vlastní firmu, postavení a najednou má takovýto problém a neví co s tím. Navíc se to velmi často opakuje. Někdy to zažijete jednou, někdy to zažíváte neustále. Co potom? Kde pak hledat pomoc? Když víte, že psychiatrie vám stejně nepomůže, tak na koho se obrátit. Tady vidím tu pomoc v tom, že si musíte vypěstovat „citlivý“ přístup k tomu svědkovi – my říkáme svědkovi. Vyslechnout si jeho příběh. Klást normální otázky. Nedat na sobě znát nějaké pochyby nebo posměšky. Brát ten jeho příběh zcela vážně. Rozebírat jej nebo zorganizovat setkání s jinými lidmi, kteří mají podobný zážitek – to velmi pomáhá. Když se sejdou dvě nebo tři osoby, mají stejný problém a mohou si o tom povídat a hlavně zjistit, že v tom nejsou samy, že to mají i jiní – to je nesmírná pomoc, ty lidi propojit.

My jsme se od začátku snažili, podle vzoru v zahraničí, sestavit nějakou podpůrnou skupinu lidí, která by se zabývala přímo těmito problémy, tedy syndromem únosu do UFO. Za účasti zkušeného

terapeuta. Dokonce jsme i oslovili lékařskou komoru oficiálním dopisem. Zda by tedy někdo znal tento syndrom a mohl se tomu nějak věnovat – to bylo absolutně negativní. Myslím si, že vědecká obec je bohužel úplně mimo. Aniž bych je chtěl pomlouvat za jejich vzdělání, to ne. Ale nabyl jsem dojmu, že čím víc jste vzdělání, tím víc jste mimo realitu v některých věcech, což je paradoxní. Dost mě to překvapilo a mrzí. Protože jsem byl za mnoha lidmi, kteří jsou velmi chytří ve svém oboru a mají i tituly. Jakmile jsem začal mluvit o tomto, ihned jsem byl za blázna a já nechápal proč. Jak je to možné? Takoví vzdělání lidé. Ti by měli mít největší znalosti – ale vůbec ne. Protože ta konvenční věda vás tak zaplaví a vytlačí z hlavy veškeré alternativní postoje a pohledy, takže jste zaměřen čistě jenom na vědu, na to co se dá dokázat. A to co se nedá, to prostě není. Tady jsme pak narazili, takže se ten projekt podpůrné skupiny vůbec nespustil. Protože jsme nenašli nikoho, kdo by se tomu chtěl věnovat na normální úrovni, že by se jim nesmál. Oslovili jsme psychiatry, psychology, všechno dopadlo špatně. Akorát v esoterické komunitě je občas terapeut, který o těchto věcech ví, ale zase je obtížné ho pro tuto práci získat, protože je to práce dobrovolná – leda, že bych jim to dával já ze své kapsy. Ale pokud hledat, tak ne ve vědecké komunitě, ale v té esoterické – neuznávané. Kde občas najdete lidi, kteří tomu rozumí nebo chtějí pomoci, jako Dr. Foučková nebo Mgr. Procházková.“

12.1.6 Otázka 6.

Jste bývalým členem projektu Záře. Jak je to se Září nyní?

„Já jsem do Záře vstoupil v roce 1998 a to ten projekt běžel už asi 5 let. Odešel jsem v roce 2009. Co je ze Září nyní nevím a jsem rád. Když jsem hledal v těch 90. letech nějakou skupinu, chtěl jsem být členem, chtěl jsem zkoumat a chodit do terénu. Tak jsem záhy narazil pouze na Září, kde jsem se stal členem. A přinesl jsem si sebou případy únosů do UFO a zkoumal je tam dál, ještě s kolegyní Simonou. Byl to takový prapodivný klub, který byl dost skeptický. Oni se vymezovali na sbírání dat od lidí a na statistiku. To byla jejich hlavní činnost. Moc se nejezdilo do terénu něco zkoumat, jenom výjimečně, ale spíš to byl sběr dat. Kdo co nahlásil, že viděl, tak se to zavedlo do databáze a udělalo se k tomu rozřazení jako A, B, C až něco, což označovalo věrohodnost případu a podobně. Totiž tenhle systém sběru dat, působí dost seriózně, věrohodně. A působí dojmem, že jde skutečně o skupinu, která se daným problémem zabývá. My jsme později začali zjišťovat, že Záře preferuje

skeptické názory, a že na všechno chce najít nějaké přirozené vysvětlení. I tam, kde přirozené vysvětlení nebylo, tak ho hledali nebo ho prostě našli. Nakonec se řeklo, že je to prostě kategorie B a hotovo, i když tomu nenaznačovaly ty indicie – přeskočilo se to a šlo se dál. Nás to začalo otravovat, protože jsme to chtěli zkoumat a také se Záře zoufale bránila spolupráci se zahraničím – ale opravdu. To bylo velmi podezřelé. Došli jsme k názoru, že takové chování je podivné, že Záře stále přešlapuje na místě, nikam se nevyvíjí a že to takto chce. Já jsem zrovna odlétal do Barcelony na summit exopolitiky a pověřil jsem kolegyni Simonu, zda by nemohla dojít do archívu státní bezpečnosti a vylustrovat si jméno pana Šišky. Protože on nám neustále tvrdil, že pracuje u policistů někde u radarů. Nikdo to dál nezkoumal, všichni mu věřili a byl to kamarád, tak proč se v tom vrtat. Jenomže když jsem při zpáteční cestě během přistávání měl telefon od téměř vyděšené Simony, která mi emotivně vykládala, že ho našla v systému, v Cibulkových seznamech a v seznamu Úřadu pro odhalování komunismu a že je na něj vedena složka a že je to zpravodajský důstojník. A došla k závěru, že projekt Záře je zpravodajským projektem, který vznikl nespontánně, založen nikoliv skupinou nadšenců, ale vznikl jako součást Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra jako monitorovací a sledovací program, jak zjišťovat a shromažďovat informace od občanů, zadarmo v podstatě. Kde se co děje v záležitosti s UFO. To pak vyhodnocovat, aniž by to řadoví členové věděli.

Když jsme to pak oznámili na vedení Záře, že jsme to zjistili, a ať nám to předseda vysvětlí, tak byla velká bouře. On to osobně nepřiznal, bylo to tak, že si předseda Záře vzal Simonu stranou, ještě za účasti jiného člena, který byl parťákem pana předsedy a ukázal jí odznak zpravodajské služby, je to Úřad pro zahraniční styky a informace, tak se to jmenuje, přesně to je česká civilní rozvědka, ne BISKa, to je prosím něco jiného. Byla úplně zkoprnělá, co to znamená, a on jí řekl, že Záře má i případy, které nejsou pro běžné členy, a že jestli je chce také řešit. Jelikož to považovala za podraz, tak to prozradila mně a některým členům. Dokonce unikl dopis, který nasvědčoval tomu, že má pravdu. Že je to zpravodajský projekt, který je přímo vedený v ÚZSI a on pověřen vést celý projekt a vyhodnocovat. Nejen to co se k němu dostane od lidí, ale i od vás. Vaše schopnosti, jestli jste ohrožení pro národní bezpečnost a podobně. Jestli vám má dávat informace, nebo ne. Mně je nedával. U Simony se rozhodl jako že jo. Ale narazil. Simona nám dala i dopis od nějakého vojáka, který tam popisoval závažnou věc, která by se nemohla dostat k běžným členům. Byla na tom největší úroveň utajení. My jsme to však hned zveřejnili. Celý ten dopis.

Díky tomu jsme za velkých výhrůžek odešli. A já jsem si založil exopolitiku. V té době jsem se už exopolitikou zabýval, i to jsem několikrát nadhodil na schůzkách Záře a to bylo zamítnuto - to co je z Ameriky to sem netahej, to je špatný, to jsou bláboly a Roswell to je blbost. Tam už vidíte ten přístup, to zesměšňování, odvádění té pozornosti, aby to nebylo ve středu zájmu. Takhle to začalo. Odešli jsme čtyři ze Záře. Všechno jsme zveřejnili na naší exopolitice. Následkem bylo, že vedoucí Šiška byl sesazen z pozice Záře, rozvědka usoudila, že to byl krok špatný směrem, že se to nepovedlo. Tak ho jakoby ze zdravotních důvodů dali stranou, ale znáte to, to je jen jakoby, ale dál to vedl, z pozadí. Novým členem se stal Miškovský. Nicméně asi po 5 nebo 6 letech se do Záře vrátil – tak už to bývá. A od té doby já s nimi nemám nic společného. Nevystupuji proti nim, oni proti mně taky ne. Pro mě je to uzavřená kapitola.“

12.1.7 Otázka 7.

Co je podle Vás příčinou syndromu únosu do UFO?

„Vemte si to takhle. Exopolitika jako nový vědní obor přišla s tím, že se začala zabývat mnoha svědky, informátory, kteří měli neobvyklé zkušenosti, kteří byli ochotni vypovídat. Začala zkoumat uniklé dokumenty, tajné materiály a podobně. A na základě toho se sestavil takový „portrét“, když to tak řeknu, co vlastně stojí za fenoménem únosu. A zjistilo se, že to sahá až někam do konce 40. a začátku 50. let. Kdy jsou k dispozici uniklé dokumenty, kde vláda spojených států měla kontakt. Dokonce snad s vícero mimozemskými skupinami. Na základě kterého jim byla nabídnuta výměna technologie. A jednou z podmínek určité rasy bylo, že když poskytne technologii, tak chce provádět na vybraných jedincích (tenkrát) jakési omezené biologické projekty nebo programy. Vláda spojených států za Eisenhowera na to tehdy kývla. Není jisté, zda za to dostala vyspělou technologii. Myslím si, že toho moc nedostala, že to přišlo až později a s jinými dohodami. Nicméně, tím se rozjel projekt únosů do UFO, kdy údajně ze začátku skupina Majestic 12, která byla kvůli tomu znovu sestavena Eisenhowerem, i když za Trumana byla aktivní, nyní však měla nový úkol, byla jakýmsi styčným tělesem mezi Eisenhowerovou vládou a mimozemskou skupinou, která měla mít k dispozici seznamy unesených a měla vědět, co se jim děje, měla jim být vymazána paměť a podobně. Mělo to být jen v omezené míře, někde v oblasti Nového Mexika v úseku, jak je městečko Dulce. Jenže bohužel tato rasa přestala pak komunikovat s vládou, přestala dohody plnit

a její program biologického typu na lidech začala používat a přenášet po celém světě. To je vlastně odpověď na to, proč se tento fenomén děje a kdo za tím stojí. Dokonce za dalších několik let nato se objevilo několik dalších dohod s jinými rasami a některé z nich rovněž provádějí experimenty na lidech. A teď tedy zbývá spekulovat jen o tom z jakého důvodu, jestli potřebují tělesné tekutiny k něčemu nebo tělesné tkáně na klonování nebo na hybridizaci něčeho – těžko říct, každá rasa má své vysvětlení. Nicméně tohle to já kladu jako prioritní tečku za tím, kdo za tím stojí. Proč se to děje a proč jsou ti lidé tak nešťastní.

A proto tedy Exopolitika vytváří jakési programy aklimatizace, kde jsou body, jako širší amnestie pro lidi, kteří jsou zodpovědní za tohle, aby vyšli a nebáli se mluvit. Aby byli zproštěni mlčenlivosti, aby řekli, proč tyhle dohody byly, kdo je podepsal. Aby se jim nic nestalo. A navíc aby se začalo trestat porušování lidských práv, které se odehrává na různých tajných základnách, tam jsou někteří lidé také unášeni, kde jsou na nich uskutečňovány různé biologické pokusy. Těchto podzemních základů je na světě mnoho.“

12.2 Rozhovor s paní psycholožkou

Spontánní rozhovor s psycholožkou z Psychiatrické nemocnice Bohnice byl zaměřen na informace o možných příčinách schizofrenie. Může se jednat o genetické faktory, může však jít i o důsledek užívání návykových látek. Dále jsme hovořili o tom, že většina pacientů si v prvních fázích onemocnění neuvědomuje nemoc (nemají náhled) a bludy a halucinace jsou pro ně realitou. Aby pacienti dospěli k náhledu na nemoc, je třeba je ve většině případů tzv. kompenzovat (poskytnout jim farmakologickou léčbu.).

12.2.1 Chorobopis pacienta

Pan X ve věku mezi 30 až 40 let má diagnostikovanou paranoidní schizofrenii. Součástí dokumentace je toto vyjádření lékaře: *„Psychický stav se zhoršuje. Tam kde bydlí, se necítí dobře. Má pocit, že ho tam lidé sledují, že na něj víc koukají. Je tam v hrozném napětí, nemůže tam vydržet a musí popocházet. Také slyší hlasy, které mu radí, co je správné. Třeba když jsou 2 karty stejné tak je to správně. Také má pocit, že toho vidí víc. Má plnou hlavu. Jakoby viděl i za sebe. Obtěžuje ho to, protože se nedokáže soustředit. Je z toho úzkostný a má špatnou náladu. Také ho někdy napadají*

sebedestruktivní myšlenky. O sebevraždu se nikdy nepokusil.“

13 Diskuze

Výsledky, které ukazují grafy, potvrdily hypotézy o povědomí fenoménu UFO a SÚU v široké veřejnosti.

Grafy č. 5 a č. 6 potvrzují hypotézu č. 1. Lidé sice slyšeli o UFO a mimozemšťanech, ale je nutné si uvědomit, že UFO vůbec neznámá, že se jedná o mimozemskou loď. Zkratkou UFO označujeme jakýkoliv neidentifikovaný létající objekt, tudíž se může jednat o letouny tajného vojenského cvičení, nebo si to můžeme splést s pouhopouhým lampiónem, který byl vypuštěn třeba zamilovanými lidmi.

Hypotézu č. 2 vyvrací graf č. 7. Výzkum ukázal, že polovina respondentů se přiklání k faktu, že UFO a mimozemšťané jsou realitou. Společnost se pravděpodobně stydí říct jakýkoliv názor na tuto tematiku. Protože jinak by se o tom více mluvilo a bylo by znát větší povědomí o této problematice.

Hypotéza č. 3 je potvrzena grafy č. 9, č. 10 a č. 11. Lidé skutečně o SÚU slyšeli. Ale záleží v jakém kontextu. Graf č. 10 ukazuje, že lidé si myslí, že se syndrom projevuje stejně jako duševní choroby – bludy, halucinacemi či strachem. Někteří si myslí, že jde skutečně o únos do UFO a je v tom zainteresovaná mimozemská civilizace. Více jak třetina dotazovaných nemá tušení, jak se takový syndrom může projevovat. Pro některé je tento fenomén hloupost.

Grafy č. 15 a č. 16 vyvracejí hypotézu č. 4. Dotazovaní by „uneseného“ odkázali spíše na psychologa než do psychiatrické léčebny. Nebo by dotyčného doporučili právě do organizace zabývající se pomocí těmto lidem. 90% dotazovaných nedokázalo odpovědět kladně, tedy zda znají nějakou organizaci nebo zařízení. V České republice totiž žádná taková organizace neexistuje. O něco podobného se nyní pokouší Exopolitika, což je něco jako podpůrná avšak neoficiální skupina lidí se společnými zážitky nebo zkušenostmi se SÚU. Členové jsou buďto záhadologové nebo skuteční svědci/oběti. Ale není to organizace, která by měla dostatečnou kapacitu pro poradenství a poskytování služeb osobám s tímto problémem.

Není překvapením, že většina dotazovaných nemá tušení, v čem takový syndrom spočívá a čím je zapříčiněn, protože tato tematika je pro naši společnost tabu, je zesměšňována a zpochybňována. Ano, nejsou pro to faktické důkazy, ale jak by také mohly být, když je to otázka přístupu společnosti – v rámci bezpečnosti veřejnosti jsou možné důkazy utajovány a zahlazovány složkami

pro bezpečnost, přičemž úroveň utajení těchto informací dalece přesahuje naše vnímání. Je to pro nás nemyslitelný fakt, který je ovšem reálný. V tomto se shodují s názorem pana Rašína. V rozhovoru uvádí, proč by „unesení“ neměli být pacienti psychiatrické léčebny. Psychiatrie není otevřená v přístupu k této problematice. Nelze však trvat na tom, že SÚU není existujícím problémem, neboť na světě se vyskytují tisíce postižených osob³⁹. V ČR se jedná o desítky osob.⁴⁰

Rozhovor s paní psycholožkou z Psychiatrické nemocnice Bohnice a následné nahlédnutí do dokumentace pacienta přispívá k mému názoru, že společnost se k takovým lidem a k fenoménu syndromu únosu do UFO staví skepticky a nekompromisně. Paní psycholožky jsem se zeptal: „Uvědomují si pacienti s paranoidní schizofrenií svou nemoc? Jsou pro ně jejich bludy a halucinace realitou?“ Následný monolog byl dostačující k tomu, aby mě ještě více přesvědčil o teorii, že syndrom únosu do UFO není součástí duševní nemoci. Následně jsem mohl nahlédnout do chorobopisu jednoho z pacientů, kde mě zpráva o jeho projevech nemoci od lékaře utvrdila v této teorii.

Proč však ještě nebyla založena organizace či zařízení, která by se věnovala problematice a pomoci lidem, kteří ji potřebují. Je to sociální problém, proč neexistuje forma sociální pomoci? Může se to týkat budoucnosti každého z nás, jako problematika drogově závislých. Proč právě lidé, kteří si nevybrali, že chtějí být obětí syndromu únosu do UFO, nemohou dostat odpovídající pomoc? Musíme si uvědomit, že UFO, mimozemské civilizace a právě syndrom únosu do UFO doprovázel naši minulost, provází naši přítomnost a zcela určitě bude přítomen i v naší budoucnosti. Protože to, co se může zdát vymyšlené, může být naopak pravda – Karel Čapek a R.U.R.⁴¹

39 - www.ufo-hunters.com, www.rense.com

40 - www.exopolitika.cz

41 - www.databazeknih.cz

Závěr

Absolventská práce se zabývá zejména fenoménem „syndrom únosu do UFO“. Nastiňuje však celou problematiku UFO a mimozemšťanů. Je rozdělena na část teoretickou, kde jsou uvedena fakta z různých publikací a část praktickou, ve které je popsán výzkum, formou dotazníku a rozhovoru.

Teoretická část obsahuje kapitoly o podobách mimozemských ras, základním rozdělení blízkých setkání s UFO, nejčastějších „důkazech“, možných vysvětlení, a také některé konkrétní únosy zaznamenané na území České republiky. Poslední kapitola obsahuje obecné informace o bludech z oblasti psychiatrie.

Praktická část obsahuje kapitoly se zvolenou metodologií a popisem výzkumného vzorku. Dále pak postup zpracování a vyhodnocení dat a následné výsledky. Součástí kapitol je také rozhovor s panem Karlem Rašínem. Praktická část obsahuje také kapitolu „diskuze“, ve které se vyjadřují k hypotézám a nastiňují svůj názor a pohled.

Hypotézy se z části potvrdily a z části ne. Práce ilustruje povědomí české společnosti o dané problematice. Výsledkem této práce by měl být podnět k zamyšlení o založení organizace, která by se zabývala problémem syndromu únosu do UFO a následnou pomocí lidem, kteří mají takovýto syndrom. V týmu pro pomoc obětem SÚU by byl zkušený terapeut, vzdělaný jak v psychologii, tak i v problematice syndromu únosu do UFO. Součástí organizace by byl i tým záhadologů a badatelů, kteří by se případům věnovali a zkoumali je. Výsledkem takové spolupráce by byla tzv. „podpůrná skupina“, se kterou mají zkušenost zejména v zahraničí.

Seznam použité literatury a dalších informačních zdrojů

1. DÄNIKEN, E. v.: *Bohové byli astronauti!: Současný výklad dávných pověstí*. Praha: Euromedia Group, k. s. 2013. ISBN 978-80-242-4093-0
2. KRULCOVÁ, J.: *UFO: Zažijte setkání jiného druhu. Enigma speciál*. 2012, roč. 2012, č. 2. str. 29 a 55. ISSN 1802-7105
3. LENKOVÁ, J., LENK, L.: *Mimozemšťané v Čechách: Setkání třetího druhu*. Praha: Nakladatelství XYZ. 2010. ISBN 978-80-7388-329-4
4. LIŠKA, V.: *Česká akta X: Stopy mimozemských civilizací u nás*. Frýdek-Místek: Alpress, s. r. o. 2012. ISBN 978-80-7362-999-1
5. MIOVSKÝ M.: *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. Praha: Grada Publishing, a. s. 2006. ISBN 80-247-1362-4
6. PUNCH, K. F.: *Základy kvantitativního šetření*. Praha: Portál, s. r. o. 2008. ISBN 978-80-7376-381-9
7. RABOCH J., PAVLOVKSÝ P.: *Psychiatrie: Minimum pro praxi*. Praha: Triton, s. r. o. 2001. ISBN 80-7254-156-0
8. RAŠÍN, K.: *Setkání čtvrtého druhu: Realita únosů do UFO v Čechách*. Praha: Votobia. Praha. 2002. ISBN 80-7220-123-9
9. SOUKUPOVÁ, E.: *Jsou záhadné únosy do UFO realitou?. Enigma EXTRA*. 2014, roč. 2015, č. 1. str. I-VIII. ISSN 1802-7105
10. VONDRUŠKOVÁ, M. a kolektiv autorů: *Mimozemšťané mezi námi?. Enigma knihovnička*. 2014, roč. 2015, č. 1.

Internetové zdroje:

11. TECLOVÁ, T.: *Kvantitativní a kvalitativní výzkum využijete při psaní diplomky (online)*. In TOPZINE.cz. ©2016. ISSN 1803-9235 [čerpáno 12. 3. 2016]. Dostupné z <http://www.topzine.cz/kvantitativni-a-kvalitativni-vyzkum-vyuzijete-pri-psani-diplomky>
12. R.U.R. In: Databáze knih. (online) ©2016 [čerpáno 12. 3. 2016]. Dostupné z <http://www.databazeknih.cz/zajimavosti-knihy/r-u-r-5204>
13. UFO sightings maps. In: UFO Hunters (online) [čerpáno 12. 3. 2016]. Dostupné z <http://www.ufo-hunters.com/sightings/maps>
14. 2.9 Million In US Report UFO Abduction Symptoms. In: Rense.com (online) ©2011 [čerpáno 12. 3. 2016]. Dostupné z <http://www.rense.com/general31/abcut.htm>
15. Únosy v ČR, SR. In: Exopolitika.cz (online) ©2015 [čerpáno 12. 3. 2016] Dostupné z <http://www.exopolitika.cz/category/projekt-alfa/unosy-v-cr-sr>

Seznam použitých zkratk, obrázků, grafů, tabulek

13.1 Zkratky

UFO = Unidentified Flying Object (Neidentifikovaný létající objekt)

SÚU = Syndrom únosu do UFO

tzv. = Takzvaně

ČR = Česká republika

SR = Slovenská republika

viz. = Odkaz na jinou stránku

CIA = Central Intelligence Agency

R.U.R. = Rossumovi univerzální roboti

ÚZSI = Úřad pro zahraniční styky a informace

BIS = Bezpečnostní informační služba

13.2 Grafy

Graf č. 1 - Pohlaví respondentů 33

Graf č. 2 – Věk respondentů 33

Graf č. 3 – Výše dosaženého vzdělání respondentů 34

Graf č. 4 – Místo bydliště respondentů 34

Graf č. 5 – Slyšeli jste o UFO a mimozemšťanech? 35

Graf č. 6 – Víte co znamená UFO? 35

Graf č. 7 – Věříte na UFO a mimozemšťany? 36

Graf č. 8 – Viděli jste někdy UFO? 36

Graf č. 9 – Slyšeli jste o Syndromu únosu do UFO? 37

Graf č. 10 – Projevy SÚU podle Vás? 37

Graf č. 11 – Je podle Vás SÚU pouze projevem psychické nemoci? 38

Graf č. 12 – Uvěřili byste svému blízkému příběh o jeho SÚU? 38

Graf č. 13 – Víte o někom, kdo trpí SÚU? 39

Graf č. 14 – Potřebují lidé se SÚU odbornou pomoc? 39

Graf č. 15 – Kde by měl podle Vás svědek/oběť hledat pomoc? 40

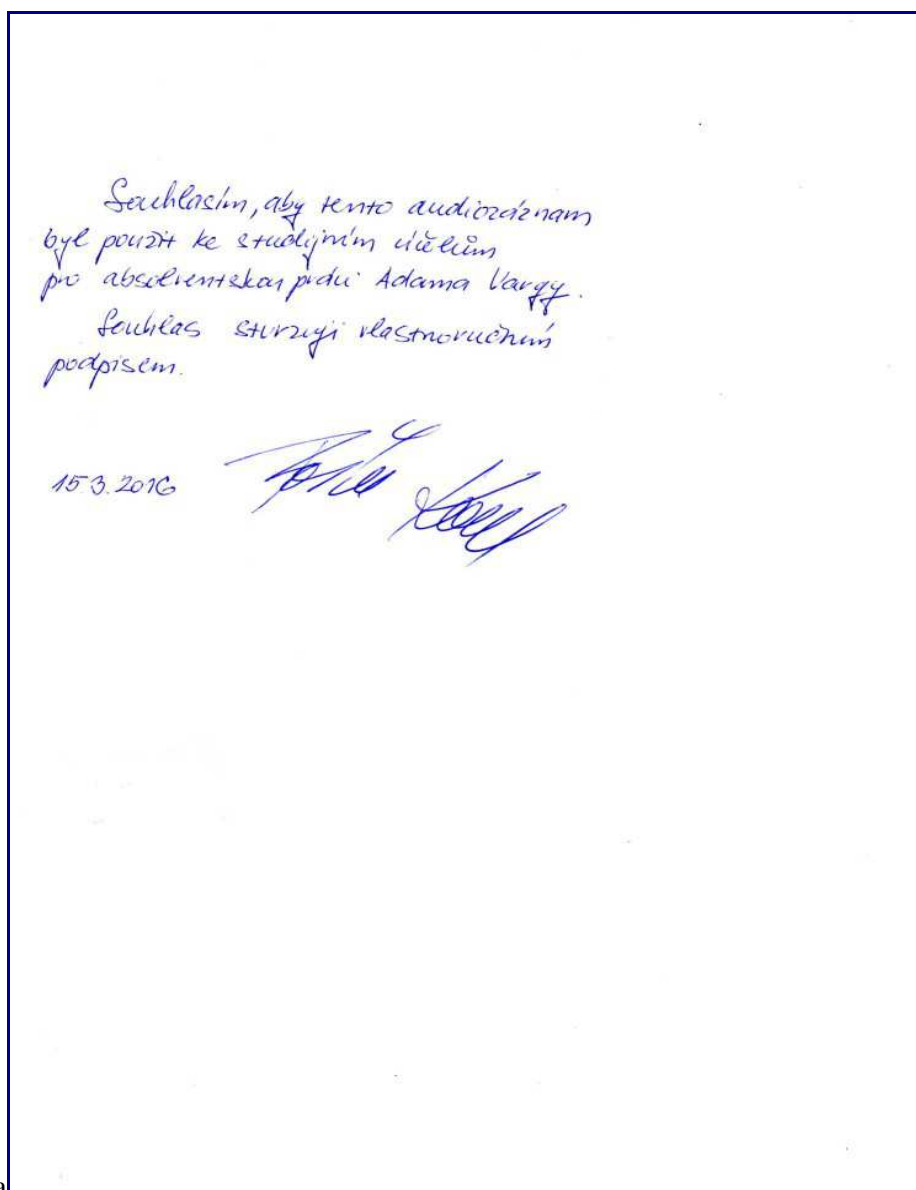
Graf č. 16 – Jsou podle Vás lidé trpící SÚU nebezpeční pro společnost? 41

Graf č. 17 – Znáte organizaci, která se zabývá pomocí lidem se SÚU? 41

13.3 Přílohy

Přílohy

13.4 Příloha č. 1

Souhlas pana Karla Rašina

Obrázek 1 Souhlas pana Karla Rašina

13.5 Příloha č. 2

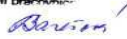
Souhlas paní sociální pracovnice Bc. Ireny Barešové

Pacient/klient souhlasil s nahlédnutím do svého chorobopisu a se zpracováním poznámek a pozdější zprávě. Svůj souhlas potvrdil vlastnoručním podpisem. Paní sociální pracovnice dohlédla na podpis souhlasu. Zkontrolovala výslednou zprávu z chorobopisu a souhlasila, že zpráva může být použita pro studijní účely k absolventské práci studenta Adama Vargy.

Psychiatrická nemocnice Bohnice

18. 3. 2016

Bc. Irena BAREŠOVÁ
Sociální pracovnice

Obrázek 2 Souhlas paní sociální pracovnice Bc. Ireny Barešové